

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2C/209/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113223997
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Rybárik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5113223997.8

Rozhodnutie

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Jánom Rybárikom, v spore žalobcov: 1/ Z. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. č. XXX/XX, T., zastúpená splnomocneným zástupcom - žalobcom 2/ Z. C. nar. XX.XX.XXXX, bytom T., F. č. XXX/XX, t.č. W. P. PS-XX, právne zastúpený: JUDr. Gabriela Kľačanová, advokátka so sídlom Andreja Kmeťa 28, Martin, IČO: 42 216 541, za účasti intervenienta na strane žalobcu 2/ G. W., občianske združenie, so sídlom M. Q. 1, T., proti žalovaným: 1/ Slovenská republika - Okresné riaditeľstvo PZ Žilina, so sídlom Kuzmányho 26, Žilina, 2/ Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, o zaplatenie nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcov v rade 1/ a 2/ **z a m i e t a**.

Žalobcovia v rade 1/ a 2/ **s ú p o v i n n í** uhradiť žalovaným v rade 1/ a 2/ trovy konania v rozsahu 100%.

O výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia, osobitným uznesením, ktoré vypracuje súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia v rade 1/ a 2/ , neskôr aj za účasti intervenienta spočiatku žalovali žalovaných Slovenská republika - Okresné riaditeľstvo PZ Žilina, Slovenská republika - Okresná prokuratúra Žilina, Slovenská republika - Krajská prokuratúra Žilina, Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 200.000 eur s príslušenstvom z titulu nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia. V priebehu konania zobrali žalobu späť voči žalovaným Slovenská republika - Okresná prokuratúra Žilina a Slovenská republika - Krajská prokuratúra Žilina.

Podľa pôvodnej žaloby z predložených dôkazov je nesporné, že žalobca 1/ zastupoval žalobcu 2/ v čase, keď bol v ústave pre výkon väzby v Žiline. Je nepochybné, že on ako žalobca 2/ mal podstatne sťažené podmienky na svojich práv vo výkone väzby, neskôr aj vo výkone trestu, čo žalobkyňa 1/ pripisovala značnej vysokej predpojatosti a zaujatosti osôb z radov (OČTK) v Žilinskom kraji, súdy nevyvímajúc. Táto predpojatosť a zaujatosť pramení z výkonu povolania žalobcu 2/ v justičnom prostredí a v účele, ktorý bol odsúhlasený zaregistrovanému občianskemu združeniu ELOJ ÚNIA Ministerstvom vnútra SR. Osoby z radov (OČTK) a súdov, ktoré sa podieľali na úkonoch trestného konania vo väzobnej veci bolo veľa zo záujmových skupín občanov, ktoré boli a sú neustále v nepriateľskom stave k ELOJ ÚNII. Z tohto dôvodu boli tieto osoby nezákonnými osobami vo vyšetrovanej veci.

Tieto osoby vykonávali vplyv na priebeh trestného konania ako aj vplyv na podmienky žalobcu 2/ vo výkone väzby ako aj vo výkone trestu. V tom čase ho zastupovala splnomocnená zástupkyňa Z. C., táto bola ignorovaná na svojich právach v zmysle trestného poriadku ako aj OSP. Jej procesné postavenie nerešpektovali pracovníci väznice Ilava, Žilina, taktiež okresný prokurátor, krajský prokurátor, sústavne svojím lacným a účelovým služobným postupom sabotovali práva splnomocnenej zástupkyne Z. C.

tak, že je bolo bránené vstupovať do objektov väznic za účelom ďalšej právnej porady, prefocovania úradných listín a podávania podaní. Žalovaní odsabotovali základné zásady vedenia trestného konania, keď splnomocnenej zástupkyňi neposielali kópie zápisníc, nikdy ju nevyzvali k tomu, aby bola prítomná pri vyšetrovacích úkonoch a nikdy jej počas trestného konania nedoručovali rozhodnutia polície a rovnako tak ani prokuratúry.

Žalobkyňa 1/ sa cítila sústavne diskriminovaná postupom nielen jednotlivých ústavov, väznic, ktoré od nej nedôvodne vyžadovali povolenia od súdov a okružlu pečiatku súdu na návštevu, čo bolo v rozpore s článkom Ústavy SR, ako aj v rozpore s trestným poriadkom. Navyše to boli pracovníci polície a prokuratúr, ktorí svojím nezákonným postupom a nezákonnými rozhodnutiami ju do krajnosti šikanovali. Keďže zlyhávala dozorná činnosť zo strany okresnej a krajskej prokuratúry, žalobca 2/ bol nútený vyhlásiť viaceré protestné hladovky. Podľa názorov žalobcov 1/ a 2/ tieto skutočnosti preukazujú vrchol arogancie moci zo strany polície a prokuratúr a väznic. Žalobcovia sa domáhali súdnej ochrany, keďže zlyhali všetky dostupné prostriedky na odvrátenie nezákonného stavu.

Opierali sa o ust. § 3 ods. 1 zák. č.. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Podľa citovaného zákona má právo na náhradu škody ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škody vznikla. Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci, urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv.

Ďalej žalobcovia uvádzali, že pokým v zmysle cit. zákona samotné konštatovanie porušenia ich práva nie je dostatočným zadosťučinením, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Čo sa týka pojmu nesprávny úradný postup, cit. zákon bližšie tento pojem nevy vymedzuje. Vo všeobecnosti pod ním treba rozumieť inú než rozhodovaciu činnosť štátnych orgánov, ale aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia či už stanovených alebo primeraných lehôt na ich vydanie. Preto konanie žalovaných má vysokú spoločenskú nebezpečnosť, pretože takéto konanie anuluje základné práva a slobody občanov a vytvára nebezpečný precedens správania sa osôb z policajno-prokuratúrskej obce. Navrhovaná suma na odškodnenie ako nemajetková náhrada za spôsobenú ujmu sa vyjadruje vo výške 100.000 eur - peňažné plnenie, ktoré zodpovedá povahe spôsobenej ujmy, je primerané vo vzťahu k žalovaným v tomto konaní a tým aj postačujúce na eliminovanie ujmy žalobkyne 1/. Zároveň je potrebné uviesť, že nesprávnym úradným postupom ako aj nezákonným rozhodnutím došlo k spontánnej kumulácii orgánov, ktoré zotrvali v nezákonnom postoji. Navyše, keďže sa žalovaní dostali do omeškania so splatením tejto náhrady, účtoval si aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne počnúc dňom ....

Záverom žalobcovia 1/ a 2/ žiadali zaplatiť im nemajetkovú škodu vo výške 200.000 eur spolu s 9% úrokom z omeškania ročne od podania žaloby do zaplatenia.

Žalobcovia svoju žalobu viackrát dopĺňali. V doplnenej žalobe uvádzali, že 1.7.2013 pod sp. zn. XV/S, Spr 57/2013 si splnili povinnosť podať žiadosť o predbežné prerokovanie nároku sporovej veci.

Ďalším doplnením žaloby poukázali aj na nálezy ÚS SR, ktoré doložili do spisového materiálu.

Ďalším doplnením žaloby zobrali svoju žalobu späť voči žalovaným - Okresná a Krajská prokuratúra Žilina.

V ďalšom podaní prostredníctvom svojho právneho zástupcu žiadal žalobca 2/, aby do konania vstúpil intervenient - Občianske združenie ELOJ ÚNIA so sídlom Dolné Rudiny.

2. Tunajší súd uznesením 2C/209/2013-320 na návrh žalobcov 1/ a 2/ zastavil konanie vo voči žalovaným Slovenská republika - Okresná prokuratúra Žilina a Slovenská republika - Krajská prokuratúra Žilina.

3. Oznámením zo dňa 2C/209/2013 zo dňa 3.10.2016 súd oznamoval sporovým stranám, že do konania vstupuje ELOJ ÚNIA, Dolné Rudiny č. 1, Žilina ako intervenient.

4. Žalovaný 1/ Okresné riaditeľstvo PZ Žilina vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že žiada žalobu v plnom rozsahu zamietnuť. Vzniesol námietku nedostatku vecnej pasívnej legitímácie v tomto konaní. Právna zástupkyňa žalobcu odôvodila pasívnu legitímáciu žalovaného 1/ v zmysle § 4 ods. 1 písm. i/ zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, pričom opomenula, že

žalovaný 1/ Slovenská republika - Okresné riaditeľstvo PZ v Žiline nie je verejnoprávnou inštitúciou, záujmovou samosprávou alebo právnickou osobou, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom.

Žalovaný 1/ nemá právnu subjektivitu, nemôže byť účastníkom súdneho konania, pretože to odporuje vyššie citovanému ustanoveniu. Navyše vzniesol námietky premlčania nárokov žalobcov na nemajetkovú ujmu, pričom argumentoval tým, že právo na náhradu nemajetkovej ujmy je osobné právo majetkovej povahy, ktoré sa premlčuje podľa § 101 Obč. zákonníka.

Z doplneného vyjadrenia žalovaného 1/ ďalej vyplýva, že údajne on mal podstatným spôsobom sťažiť podmienky na dosahovanie práv vo výkone väzby ako aj vo výkone trestu. Z. C. mala byť splnomocnená na zatupovanie Z. C., pričom mala byť frontálne ignorovaná na svojich právach v zmysle trestného poriadku. Vyšetrovateľ, prokurátor okresnej ako aj krajskej prokuratúry sústavnne svojím lacným a účelovým služobným postupom sabotovali práva splnomocnenej zástupkyne Z. C.. Svojím nezákonným postupom údajne mali šikanovať splnomocnenú zástupkyňu.

Z vyšetrovacieho spisu OR PZ v Žiline ČVS: ORP-471/1-OVK-ZA-2011 vyplýva, že Z. C. podal dňa 3.3.2011 trestné oznámenie vo veci prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa, ktoré bolo dňa 13.4.2011 doručené z Vojenskej obvodovej prokuratúry Banská Bystrica.

Následne dňa 18.8.2011 bola vo veci vypočutá svedkyňa Z. C., ktorá uviedla, že je splnomocnená zastupovať svojho syna vo veci vyživovacej povinnosti k jeho maloletej dcére a zároveň v občiansko-právnych konaniach vedených na súde v Žiline. Svedkyňa uviedla, že nemôže syna zastupovať v trestnom konaní, čo môže iba advokát. Svoje tvrdenie preukázala splnomocnením zo dňa 16.4.2010 a zo dňa 27.1.2010. Z výpovede svedkyne bolo teda preukázané, že nebola splnomocnenou zástupkyňou Z. C. v trestnom konaní, ktoré viedol žalovaný 1/ pod vyššie uvedenou sp. zn. OR PZ.

5. Žalovaný 2/ Generálna prokuratúra SR vo svojom písomnom vyjadrení takisto žiadal žalobu zamietnuť. Z pripojených žalobných návrhov nie je možné zistiť čoho sa žalobcovia domáhajú, čo žalobou sledujú a čoho sa podanie týka. Nedostatky žaloby neboli odstránené, žaloba je zmätočná a nejednoznačná, pričom nie je zrejmé aké konkrétne rozhodnutie považuje žalobca za nezákonné, v čom spočíva ich nezákonnosť, v čom konkrétne vidí nesprávnosť postupu príslušných orgánov, o konanie ktorých konkrétnych orgánov ide, pričom jednak uvádza konanie trestné, jednak konanie civilné, z ktorého dôvodu nie je možné ustáliť ani len orgán, ktorý je v tejto veci oprávnený konať za štát. Vo svojom písomnom vyjadrení žiadali žalobu odmietnuť, nakoľko podanie nemá zákonné náležitosti riadnej žaloby na začatie konania a pre uvedené nedostatky žaloby v konaní pokračovať nemožno. Z uvedeného dôvodu nie je možné sa k žalobe ani kvalifikovane vyjadriť. Žalovaný 2/ v tejto veci vôbec nie je oprávnený konať za štát.

6. Intervenient ELOJ ÚNIA občianske združenie sa písomne k žalobe vyjadril v súlade s prednesom žalobcu v rade 2/.

7. Súd vo veci vykonal na pojednávaniach dokazovanie výsluchom sporových strán, oboznámil sa so žalobou ako aj s radom písomných doplnení k žalobe, uznesením OS Žilina 2C/209/2013-82, Nálezom ÚS SR II. 287/2010, Nálezom ÚS SR III. 36/2010, Nálezom ÚS SR IV. ÚS 11/2010, Nálezom ÚS SR I. ÚS 188/2009, Nálezom ÚS SR III. ÚS 108/2010, úpravou žaloby na začatie konania, ďalším doplnením žaloby, vyjadrením intervenienta, písomnými vyjadreniami žalovaných a zistil nasledovné:

8. Pôvodnom žalobou, ako aj je doplnením žaloby sa žalobcovia 1/ a 2/ domáhajú zaplata nemajetkovej škody v sume 200.000 eur. Svojím postupom žalovaní 1/ a 2/ spôsobili žalobcom 1/ a 2/ ujmu z titulu nesprávneho úradného postupu a nezákonného rozhodnutia, a to konaniami vedenými na okresnej prokuratúra sp. zn. 3PV 935/2011-7, na OR PZ Žilina ČVS: ORP-471/1-OVK-ZA-2011, v ďalšom konaní 3KPt 449/12, tak v týchto konaniach boli vydávané rozhodnutia, ktoré sú nezákonné, a to aj z toho dôvodu, že neboli doručované splnomocnenému zástupcovi žalobcu 2/.

9. Predmet sporu je vymedzený žalobou žalobcov, a to v zmysle zák. č. 514/2003

Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Táto škoda bola spôsobená orgánmi pri výkone verejnej moci, a to ich nezákonnými rozhodnutiami, nezákonným zatknutím, rozhodnutím o treste, nesprávnym úradným postupom.

10. Na samotných pojednávaniach žalobca 2/ doplnil žalobu o to, že svoj nárok odvíja od toho, že orgány činné v trestnom konaní, kde vystupoval, ako poškodená osoba, mu nepriznali procesné práva v čase, keď ho zastupovala splnomocnená zástupkyňa - žalobkyňa 1/. Vyšetrovateľ ju vyčleňoval zo všetkých práv a povinností, nedoručoval jej rozhodnutia policajta, nedoručoval jej rozhodnutia okresného a krajského prokurátora. Orgány činné v trestnom konaní neposkytli základné možnosti na ochranu svojich práv. V tejto veci sa ukázala procesná obvyklosť Žilinského kraja. Žiadal tunajší súd, aby vzhľadom na jeho ďalšie podania adresované predsedníčke krajského súdu, MS SR, ako aj Národnému bezpečnostnému úradu, ktorí majú skúmať podmienky v činnosti sudcov ako aj konania ostatných orgánov činných v trestnom konaní, či títo neporušovali zákon v rámci zaobchádzania s jeho osobou.

Žalobkyňa 1/ zotrvala na podaných podaniach.

11. Žalovaný 2/ opätovne poukázal na nedostatok vecnej pasívnej legitímácie. Naďalej považoval žalobcu za zmätočnú, nejednoznačnú a neurčitú. Poukázal na to, že z obsahu žaloby nie je možné určiť zástupcu oprávneného konať v mene štátu ani prijať závery, že je to Generálna prokuratúra SR, ktorá je vo veci oprávnená konať za štát ako jej zástupca. Tvrdenia žalobcov ostali len vo všeobecnej rovine. Predpokladom nároku na náhradu škody je totiž existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup a takéto rozhodnutia alebo nesprávny úradný postup žalobcovia vôbec nešpecifikovali. Rovnako nešpecifikovali obdobie, kedy sa tak malo stať, v ktorom konaní, v akom štádiu konania a ani to, akým konkrétnym spôsobom malo byť zasiahnuté do ich práv. Napokon nepredložili žiadne dôkazy preukazujúce danosť ich nároku, hoci dôkazné bremeno zaťažuje v tomto konaní výlučne žalobcov.

12. Čo sa týka intervenienta ELOJ ÚNIA, tento sa pojednávania nezúčastnil. Je potrebné zdôrazniť, že intervenient bol na pojednávanie riadne predvolaný, o čom svedčí aj podpísaná doručenka, kedy si intervenient prevzal poštu s termínom pojednávania ešte dňa 21.7.2017. Intervenienta zastupuje Z.. K., aspoň podľa vyjadrenia žalobcu 2/, ktorý sa bez ospravedlnenia pojednávania nezúčastnil.

Podľa vyjadrenia žalobcu 2/ tento oznámil, aby sa pojednávania nezúčastnil, pretože najskôr má byť vypočutý v postavení svedka. Takéto ospravedlnenie však súd nemohol akceptovať. Intervenient riadne obdržal predvolanie na súd, ako to už bolo vyššie konštatované, jeho povinnosťou bolo dostaviť sa na pojednávanie, pričom mohlo byť rozhodnuté, či bude vypočúvaný ako intervenient alebo v pozícii svedka (čo navrhoval žalobca 2/). Intervenient sa mal riadne zúčastniť pojednávania, čo neurobil, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti a vychádzal len z jeho písomného vyjadrenia, ktoré zaslal súdu prostredníctvom ešte predsedu ELOJ ÚNIE - žalobcu 2/.

13. Tunajší súd v rámci dokazovania sa oboznámil aj s pripojenými nálezmi ÚS SR, ktoré produkovali žalobcovia 1/ a 2/ a ktoré rozhodnutia tvoria súčasť tohto spisového materiálu. V podstate z týchto náleзов ÚS vyplýva, že príslušné štátne orgány konkrétne súdy prvého stupňa nekonali bez zbytočných prietahov, pričom sťažovateľom ÚS SR priznal finančné zadosťučinenia. Jednalo sa jednak o nálezy ÚS SR v občiansko-právnych veciach. V týchto nálezoch skutočne ÚS SR konštatoval viackrát, že základné práva sporových strán na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a právo na prejednanie záležitostí v primeranej lehote boli porušené.

14. Samotný žalobcovia ale aj súd posudzoval tento konkrétny prípad v zmysle zák. č. 514/2003 Z.z., o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

15. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a/ nezákonným rozhodnutím,

b/ nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c/ rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d/ nesprávnym úradným postupom.

16. Podľa ods. 2 cit. zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

17. Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

b/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru,

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. Vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

c/ Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy

1. Prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. Vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

d/ ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci, oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy, aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e/ ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice EÚ alebo v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci, v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f / Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,

g / Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h / Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i/ verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j/ Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k/ Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

l/ Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia nim vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

m/ orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

18. Podľa ods. 2 cit. zákona, ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

19. Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

20. Podľa § 6 ods. cit. zákona, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

21. Podľa ods. 2 cit. zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov.

22. Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

23. Podľa ods. 2 cit. zákona v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

24. Podľa ods. 3 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

25. Podľa ods. 4 cit. zákona výška nemajetkovej ujmy spôsobenej rozhodnutiami uvedených v § 7 a 8 je najmenej 1/30-ina priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR za predchádzajúci kalendárny rok, ak to za každý, aj začatý deň pozbavenia osobnej slobody.

26. Súd citoval zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone jej verejnej moci vzhľadom na samotnú žalobu, z ktorej vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ sa domáhajú v zmysle uvedeného zákona náhrady škody, resp. vyplatenia nemajetkovej ujmy.

27. Samotný žalovaný 1/ v konaní vzniesol námietku nedostatku vecnej legitímácie v tomto konaní. PZ žalobcu doplnením návrhu zo dňa 8.10.2015 pasívnu legitímáciu žalovaného 1/ odôvodnila od ust. § 4 ods. 1 písm. i/ zák. č. 514/2003 Z.z..

Súd z tohto titulu citoval pasáže z tohto zákona, pričom v písmene i/ je uvedená ako orgán konajúci v mene štátu verejno-právna inštitúcia, záujmová samospráva .... Žalovaný 1/ bol označený ako SR - Okresné riaditeľstvo PZ v Žiline, Kuzmányho 26, Žilina. Takto označený žalovaný nie je verejnoprávny

inštitúciou, záujmovou samosprávou alebo právnickou osobou, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom.

Aj keby súd pripustil, že v písomnom vyjadrení a doplnení žaloby zo dňa 5.10.2015, ktoré došlo súdu dňa 8.10.2015, došlo k písárskej chybe a legitímáciu opieral žalobca 2/ o ust. § 4 ods. 1/ písm. b/ cit. zákona, z písomnej žaloby vyplýva, že žaloval Okresné riaditeľstvo PZ v Žiline, Kuzmányho 26, Žilina, ktorý mal vystupovať v zastúpení SR. Takto označená sporový strana nemá právnu subjektivitu a nemôže byť účastníkom súdneho konania, pretože to odporuje samotnému ust. § 4 ods. 1, písm. b/ zák. č. 514/2003 Z.z. V tomto konkrétnom prípade mal ako žalovaný vystupovať SR - Ministerstvo vnútra SR, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ policajného zboru alebo poverený príslušník PZ. V žiadnom prípade nie Okresné riaditeľstvo PZ v Žiline.

Súd dáva do pozornosti, že žalobca 2/ je zastúpený advokátom JUDr. Gabrielou Kľačanovou.

V tomto smere teda vyhodnotil súd ohľadom žalovaného 1/ tak, že takto označený žalovaný má nedostatok vecnej pasívnej legitímácie.

28. Čo sa týka legitímácie žalovaného 2/ toto už odôvodňoval právny zástupca žalobcu správne v zmysle § 4 ods. 1 písm. f/ citovaného zákona.

29. Ďalej súd poukazuje na ďalšie skutočnosti, ktoré ho potom viedli aj k zamietnutiu žaloby. Žalobcovia 1/ a 2/ v rámci celého konania nepoukázali ani na jedno z rozhodnutí, ktoré mal vydať či už Policajný zbor v Žiline alebo Generálna prokuratúra v trestnej veci žalobcu v 2/. V rámci svojej žaloby poukázali na rad spisových materiálov v rámci trestného konania, či už konaní vedených políciou alebo konaní vedených Okresnou a Krajskou prokuratúrou v Žiline. Označili konanie vedené na Okresnom riaditeľstve policajného zboru Žilina vo veci zneužívania právomoci verejného činiteľa a iné vedenú pod sp. zn. ČVS: ORP-471/1-OVK-ZA-2011. Nie je zrejme z takéhoto podania o aké rozhodnutie sa malo v tomto konkrétnom prípade jednať, či to bolo rozhodnutie vyšetrovateľa o začatí trestného stíhania, zastavení trestného stíhania alebo podobne. Ďalej označili aj konanie Krajskej prokuratúry Žilina, ktorá dozorovala vyššie uvedené konanie ako druhostupňový orgán prokuratúry pod značkou 3KPt 449/2012, resp. okresnej prokuratúry č. 3Pv 935/2011. Ani z takto označených spisových materiálov sa nedalo zistiť o aké nezákonné rozhodnutie v týchto konaniach malo ísť.

30. V tejto súvislosti dáva súd do pozornosti už vyššie citované ustanovenie § 6 ods. 1 cit. zákona, t.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre zákonnosť príslušným orgánom. Žalobcovia 1/ a 2/ do vynesenia rozsudku nepoukázali ani na jedno takéto právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škoda a ktoré bolo v konečnom dôsledku zrušené alebo zmenené pre samotnú nezákonnosť.

Žalobcovia v konaní sami podrobne citovali zák. č. 514/2003 Z.z. a jednotlivé ustanovenia tohto zákona, pričom v podaniach nepoukázali ani na jedno právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo neskôr zrušené pre nezákonnosť. Žalobcovia síce nametali, že im boli upreté ich práva najmä tým, že žalobca 2/ nemohol prijímať návštevy, ktoré mala realizovať žalobkyňa 1/ v období, keď bol vo výkone väzby, resp. neskôr vo výkone trestu odňatia slobody. Ďalej žalobkyňa 1/ neboli doručované rozhodnutia, nebola predvolávaná k vyšetrovaciemu konaniu a bola šikanovaná.

Takéto tvrdenia sú podľa názoru súdu len vo všeobecnej rovine uvádzané zo strany žalobcov 1/ a 2/. Predpokladom nároku na náhradu škody je totiž existencia nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávny úradný postup a takéto nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup žalobcovia vôbec nešpecifikovali. Rovnako neuviedli obdobie, kedy sa tak malo stať, v ktorom konkrétnom konaní, v akom štádiu konania, ani to, akým konkrétnym spôsobom malo byť zasiahnuté do ich práv. Súd podotýka, že žalobca 2/ bol zastúpený advokátom, a preto nebolo povinnosťou súdu ho poučať.

31. V zmysle § 160 ods. 1 CSP súd poskytuje stranám poučenia o ich procesných právach a povinnostiach v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.

32. Podľa § 160 ods. 3 CSP poučovaciu povinnosť podľa odsekov 1 a 2 súd nemá, ak (písm. b) strana zastúpená advokátom, právnickou osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, odborovou organizáciou alebo fyzickou osobou, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

33. Podľa § 153 ods. 1 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

34. Bolo na žalobcoch v rade 1/ a 2/ aby dôkazy predložili súdu včas, resp. to boli žalobcovia, ktorí niesli v tomto konaní dôkazné bremeno. Na nich spočívala ťarcha, aby preukázali, ktorým konkrétnym rozhodnutím štátneho orgánu im bola spôsobená škoda.

35. Žalobcovia navrhovali počas tohto konania, aby súd vypočul svedkov P. S. D. vyšetrovateľa, A. Z. O., Z. B. U. a S. K. (konateľa Občianskeho združenia ELOJ ÚNIA). Tieto osoby mali vysloviť svoj názor na svoju dozorovú činnosť v časovom rozmedzí, kedy bol žalobca 2/ vo výkone väzby a kedy boli zmarené jeho procesné práva ako aj doručovanie listín splnomocnenej osobe poškodenej v trestnom konaní. Takisto sa mali vyjadriť k návštevám, ktoré boli znemožňované jeho splnomocnenej zástupkyňi. Títo sa mali vyjadrovať k tomu, že prokurátor, ako dozorový prokurátor bol povinný vydávať uznesenia, rozhodovať o nich a doručovať ich všetkým procesným stranám, pričom tieto listiny doručoval iba žalobcovi 2/ do výkonu väzby.

36. Súd tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol. Súd predpokladá, že samotný vyšetrovateľ P. S. D. by len vypovedal o činnosti, akým spôsobom bolo vedené trestné konanie vo veci žalobcu v rade 2/. Prokurátori A. Z. O. a Z. B. U. by pravdepodobne vypovedali akým spôsobom boli doručované listinné rozhodnutia orgánov činných v trestnom konaní žalobcovi 2/. Čo sa týka výsluchu S. K., ako konateľa spoločnosti intervenienta ELOJ ÚNIA, tento by k predmetu náhrady škody z titulu nesprávneho úradného rozhodnutia nič podstatné neuviedol. Samotní žalobcovia neoznačili žiadne rozhodnutie, ktoré by malo byť nezákonné. Označené dôkazy, ktoré mal súd vykonať, tak tieto sa mu javili ako nadbytočné, ktoré by neobjasnili konkrétne, ktoré rozhodnutie bolo vydané ako nezákonné rozhodnutie. Navyše, čo sa týka orgánov činných v trestnom konaní, ktoré mali údajne vydať nezákonné rozhodnutia (súd nevie konkrétne, ktoré nezákonné rozhodnutia) by zrejme nevypovedali o tom, že vydali takéto nezákonné rozhodnutia.

37. Súd napokon uzatvára, že žalobcu žalobcov 1/ a 2/ zamietol z dôvodov vyššie uvedených.

38. O trovách súd rozhodoval v zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto konaní to boli žalovaní 1/ a 2/, ktorí mali úspech vo veci v plnom rozsahu, preto žalobcov v rade 1/ a 2/ zaviazal k náhrade trov konania v rozsahu 100%.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).